

תת"ע 6470/03/21 - מדינת ישראל, ע"י בא כוחה נגד באסל מחאמיד, ע"י בא כוחו

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

18 ינואר 2023

תתע"א 6470-03-21 מדינת ישראל נ'
מחאמיד

לפני כבוד השופט אלכס אחטר
בעניין: המאשימה

מדינת ישראל
ע"י בא כוחה עו"ד מילנה סדיקוב

נגד

באסל מחאמיד
ע"י בא כוחו עו"ד ג'בר ג'בארין

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום, עבירה של נהיגה בזמן פסילה עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה.

כעולה מעובדות כתב האישום ביום 7/3/21 סמוך לשעה 18:07 נהג הנאשם בק"מ ה- 17 ממערב בכביש 65 ברכב מ.ר. 8892370 וזאת בהיותו פסול לנהיגה, מתוקף פסילה שהוטלה עליו ביום 1/3/21 בבית משפט שלום תעבורה חיפה בתיק 794-02-19 וזאת בנוכחות הנאשם ובא כוחו.

במסגרת ההליך שהתנהל נגד הנאשם בבית משפט השלום לתעבורה בחיפה, הורשע הנאשם בנהיגה במהירות של 193 קמ"ש מקום בו המהירות המירבית לנהיגה המותרת היא 90 קמ"ש, בנהיגה במהירות בלתי סבירה ובנהיגה בקלות ראש. בית משפט השלום לתעבורה בחיפה הטיל על הנאשם פסילה בפועל של 24 חודשים, בניכוי 10 חודשי פסילה מנהלית ופסילה עד תום ההליכים ובית המשפט קבע שיתרת תקופת הפסילה תחל מיום 1/3/21 שעה 12:00 אלא אם כן יפקיד הנאשם את רישיון הנהיגה שלו מוקדם יותר ממועד זה.

כך גם הוטלה על הנאשם פסילה על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים ומאסר מותנה של 4 חודשים למשך 3 שנים שהינו בר הפעלה בתיק זה, לצד צו של"צ בהיקף של 120 שעות.

כאמור בכתב האישום שלפניי, בחלוף ימים בודדים, טרם יבשה הדיו של גזר הדין הנ"ל, חזר הנאשם לסורו, והפעם נהג בזמן פסילה.

הנאשם נהג ביודעין כי הוא מנוע מלנהוג, ועונש מאסר מותנה בר הפעלה לא הרתיע אותו מלעשות כן.

טרם שמיעת הטיעונים לעונש הופנה ענינו של הנאשם לשירות המבחן ובהתאם לתסקיר שהתקבל בעניינו נמצא כי מדובר בנאשם בן 23 שנים רווק, סטודנט שנה רביעית בלימודי הסיעוד, בן למשפחה נורמטיבית.

לחובת הנאשם 4 הרשעות קודמות, ולדבריו בא כוחו לא הסביר לו את משמעות גזר הדין שניתן בעניינו בבית משפט השלום לתעבורה בחיפה ואף הבטיח לו כי יוגש על גזר דין זה ערעור.

מהתסקיר עולה שהנאשם מסר לשירות המבחן כי הוא אכן נהג ברכב בהיותו פסול לנהיגה, אך זאת באישור בא כוחו, ורק כאשר נעצר ע"י השוטרים נודע לו אודות מצבו המשפטי.

מהתסקיר עולה כי הוא מקבל אחריות על מעשיו, מכיר בתוצאות מעשיו ומודע לבעיות שבהן לידי ביטוי בביצוע העבירה.

עוד עולה מהתסקיר כי הנאשם מבטא נכונות לבצע עבודות שירות לתועלת הציבור ולעמוד בצו מבחן.

שירות המבחן מצא לנכון בנסיבות העניין, להמליץ על ענישה חינוכית ושיקומית בדמות הטלת צו של"צ.

שירות המבחן מעריך כי באמצעות תרומה לחברה ופיצוי על הפגיעה והנזק שהסב יהיה בכך להקטין הישנות עבירות בעתיד, עוד הומלץ על העמדת הנאשם בצו של"צ למשך שנה במסגרתו ישתתף בקבוצה טיפולית ממוקדת בנושא מניעת רצדויזם בעבירות תעבורה.

ביום 22/11/22 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש, המאשימה הדגישה ובצדק את חומרת העבירה בה הורשע הנאשם, את הסיכון הגלום בה, את העובדה שהנאשם בחר לנהוג ברכב בהיותו פסול לנהיגה, לשוב ולסכן את משתמשי הדרך ועונש המאסר המותנה בר הפעלה לא הרתיע אותו מלעשות כן.

המאשימה ביקשה שלא לאמץ את עמדת שירות המבחן, שכלל לא התייחסה לעונש המאסר המותנה בר הפעלה, ולעמדתה אין זה המקרה בו יסטה בית המשפט ממדיניות הענישה הנוהגת, וינקוט כלפי הנאשם בהליכי טיפול ושיקום.

המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם פסילה בפועל למשך 5 שנים, מאסר בפועל למשך 12 חודשים תוך הפעלת עונש המאסר המותנה, קנס ורכיבי ענישה צופי פני עתיד.

מנגד, ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו של מרשו, לגילו הצעיר, לעובדה שהוא מסיים את לימודיו, להודאתו בהזדמנות הראשונה, וללקיחת האחריות לביצוע העבירה מושא הליך זה.

ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן, להאריך את עונש המאסר המותנה, ולהפנות את מרשו להליך שיקומי.

הנאשם ריצה פסילה של 8 חודשים זה מכבר.

טרם מתן גזר הדין ולאחר סיום שמיעת טיעוני הצדדים לעונש, מצאתי לנכון להפנות את עניינו של הנאשם לממונה על עבודות השירות וזאת לצורך בדיקת התאמתו לריצוי עונש המאסר בעבודות שירות.

מטעם הממונה על עבודות השירות הוגשה חוות דעת חיובית לפיה הנאשם כשיר לריצוי עונש המאסר בעבודות שירות.

דין והכרעה:

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

אין צורך להכביר מילים אודות חומרת העבירה בה הורשע הנאשם והסיכון הגלום בה לא רק לנאשם עצמו אלא גם למשתמשי הדרך על אחת כמה וכמה כאשר בעת ביצוע עבירה זו ריחף מעל ראשו של הנאשם עונש מאסר בר הפעלה של 4 חודשים שלא היה בו כדי להרתיעו לחזור לסורו.

אני דוחה את גרסת הנאשם כפי שזו באה לידי ביטוי בפני שירות המבחן ביחס להבנתו החלקית או הלקויה ביישום גזר הדין שהוטל עליו בבית משפט שלום תעבורה חיפה, שכן ככל שהיה ספק ביחס לתוקף או לתקופת הפסילה, צריך היה הנאשם לפנות מיד לבא כוחו ולקבל הבהרה מתאימה בעניין זה, טרם בוחר הוא באופן חד צדדי להיכנס לרכב ולנהוג בו.

קביעת מתחמי ענישה בתעבורה איננה מלאכה קלה כפי שכבר נכתב לא מעט ועיון בפסיקה מגלה כי לרוב, לעבירות

נהיגה בזמן פסילה נלוות עבירות חמורות נוספות דוגמת גרימת תאונה והפקרה, נהיגה בשכרות, המלטות וכו'.

אין צורך להכביר מילים אודות חומרת העבירה בה הורשע הנאשם מושא הליך זה שלפני. עבירת נהיגה בזמן פסילה הינה מהעבירות החמורות ביותר בפקודת התעבורה. חומרתה נעוצה בסיכון הכבד לשלום הציבור, שכן מעצם הטלת הפסילה, אנו למדים כי רשות מוסמכת, מצאה כי עניין לנו במי שנהיגתו עלולה לסכן את ביטחון המשתמשים בדרך. לסיכון זה אף נלווה מחיר כלכלי, ובקורות תאונה יפרע הנזק מהקופה הציבורית. ערך נוסף הראוי להגנה הינו שלטון החוק וחובת הכיבוד והציות לו, שכן עסקינן במי שבחר לרמוס צו שיפוטי, לו היה מודע היטב.

יתר על כן, אין לשכוח שהנאשם נהג בהיותו בפסילה ביוזעין וזאת ימים ספורים לאחר שנפסל על ידי בית המשפט בנוכחותו. כדברי בית המשפט המחוזי **"נראה שהמשיב הפך את הנהיגה ללא רישיון ל"מפעל חיים". שלטון החוק לא מעניין אותו. הצורך ברישיון נהיגה אינו מטריד אותו, הוא ממשיך לנהוג כשאין הוא מבוטח, מסכן את ביטחונם של עוברי הדרך ושלו גם כן שוב ושוב, גם אם אצא מהנחה שהנני חייב לצאת ממנה, שנהג רק באותם מקרים שבהם נרשמו דו"חות"** (עפ"ת 32611-08-10 מ"י נ' שלמה גיא [31.10.10]).

עבירה של נהיגה בזמן פסילה הוגדרה בפסיקה כעבירה מסוכנת אשר גלום בה פוטנציאל רב של סיכון ואף פגיעה ממשית במשתמשי הדרך, בהולכי הרגל ובביטחון הציבור. בנוסף, גלום בה זלזול בהחלטות השיפוטיות והפרתן מצביעה אף היא על מסוכנות הנובעת ממעשי הנאשם מעצם אי הפנמת חומרת המעשה ותוצאותיו הפוטנציאליות הקשות.

ברע"פ 6115/06 **מדינת ישראל נ' אבו-לבן** נקבע לעניין חומרת העבירה של נהיגה בזמן פסילה והסיכון הגלום בה כדלהלן:

"נדמה כי אין צורך להרחיב אודות החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה. בביצוע מעשה כזה מסכן הנהג, שכבר הוכיח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נר לרגליו, את שלום הציבור - נהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא זלזול בצווים של בית-המשפט; הוא מוכיח, כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב...".

ברע"פ 5635/19 **ליאור יעקובוב נ' מדינת ישראל**, (ניתן ביום 4.9.19 [פורסם בנבו]): **"אין להקל ראש במעשיו של המבקש אשר נהג ברכבו חרף פסילת רישיונו ובעוד עונשי מאסר מותנים תלויים ועומדים נגדו, תוך התרסה נגד רשויות החוק והפגנת זלזול בהחלטות בית המשפט. לכך מצטרפת חומרתה הרבה של נהיגה ללא תעודת ביטוח בת-תוקף, העלולה לעורר קשיים במימוש הפיצויים במקרה של תאונת דרכים (וראו רע"פ 1483/19 ליפשיץ נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (6.3.2019); רע"פ 665/11 אבו עמאר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (24.1.2011))."**

בענייננו, לא רק שהנאשם נהג בזמן פסילה אלא הוא עשה כן כאשר מעל ראשו ריחף עונש מאסר מותנה בר הפעלה של 4 חודשים, אשר נגזר עליו רק כחודש וחצי קודם לביצוע העבירה בתיק הנוכחי.

לפיכך, מתחם העונש ההולם לעבירה של נהיגה בזמן פסילה, בנסיבות התואמות לענייננו, כפי שנקבע בפסיקה נע בין 3 ל- 18 חודשי מאסר בפועל. באשר לתקופת הפסילה נקבע בפסיקה כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 חודשים ל- 60 חודשים, בצירוף עונשי פסילה מותנים וקנס.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, שירות המבחן סבר שבנסיבות התואמות לענייננו, ניתן לשלב את הנאשם בהליך טיפולי שיקומי, ולהטיל עליו צו של"צ ותקופת מבחן ובהתאם לכך, הגם שהדבר לא צוין במפורש, הומלץ על הארכת עונש המאסר המותנה בר ההפעלה.

שירות המבחן לא התייחס במסגרת תסקירו להליך קודם בבית משפט השלום לתעבורה בתיק 794-02-19 כאשר במסגרת הליך זה הופנה הנאשם לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר בעניינו, ובהתאם להמלצותיו הטיל בית המשפט על הנאשם בין יתר רכיבי הענישה צו של"צ בהיקף של 120 שעות, וצו מבחן ונראה שהליכי שיקום אלה לא נשאו פרי כלשהו וזאת בלשון המעטה.

יש להצטער על כך ששירות המבחן לא מצא לנכון להתייחס לאמור לעיל, והמלצתו על רקע האירועים הנ"ל תמוהה בעיני ובמידה מסוימת גם מנותקת מהמציאות שכן הנאשם הראה בהתנהגותו שהוא אינו ירא מפני אימת הדין, וכי עונשי מאסר ופסילה מותנים שהוטלו עליו בהליך שנוהל נגדו בבית משפט לתעבורה בחיפה, לא מרתיעים אותו וצו השל"צ שהוטל עליו במסגרת הליך זה לא היווה אמצעי חינוכי מרתיע דיו.

במצב דברים זה, ומאחר ועמדת שירות המבחן היא בגדר המלצה בלבד, ואינה מחייבת את בית המשפט, הרי שבנסיבות ענייננו, לאחר שניתנה לנאשם בעבר הזדמנות לתקן את דרכיו והוא לא עשה כן, איני סבור שהטלת ענישה בהליך שיקומי דומה יוביל למיצוי הענישה.

אני סבור שדווקא בנסיבות אלה ובמיוחד לאור פרק הזמן הקצר שחלף ממועד מתן גזר הדין ועד לביצוע העבירה שבפני לצד עונשי המאסר והפסילה המותנים שלא הרתיעו את הנאשם מלחזור לסורו, יש לנקוט בענישה מרתיעה ומשמעותית כזו שתמחיש לנאשם את חומרת העבירה ותבטא את הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשה הנאשם וכזו אשר תהלום את חומרת העבירה ואת מדיניות הענישה הנוהגת כפי שהדבר נקבע בתיקון 113 לחוק העונשין.

מנגד, לקחתי בחשבון את גילו של הנאשם, את העובדה שהודה בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מבלי שיהיה צורך בשמיעת הראיות ובכך חסך זמן שיפוטי יקר.

הנאשם נוהג משנת 2016, לחובתו 4 הרשעות קודמות בעבירות שאינן דומות. מחד אין המדובר בעבר מכביד. מאידך, 2 מתוך ההרשעות בגין נהיגה בחוסר זהירות, נהיגה בקלות ראש ונהיגה במהירות מופרזת. אכן אין המדובר בהרשעות רבות אך כן ניתן ללמוד על אופן נהיגתו המסוכנת של הנאשם. לנתון זה תהא השפעה על מידת הפסילה שאטיל על הנאשם.

בעת קביעת העונש המתאים, בתוך מתחם הענישה, בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין אשר ביקש להבנות את שיקול הדעת השיפוטי, יש לקחת בחשבון ולבדוק האם במקרה הקונקרטי הטלת מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, גם אם מדובר בתקופה קצרה, יהיה בה כדי לקבוע שהנזק עולה על התועלת. דו"ח הוועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים ("ועדת דורנר"), התייחס לעניין זה ומסקנתו מצדיקה בחינה מחודשת של שיקולי הענישה.

בענייננו, הנאשם אדם צעיר, סטודנט לסיעוד, נטול הרשעות פליליות שמעולם לא נידון למאסר בפועל. נסיבות אלה מלמדות כי אין זה אינטרס הציבור לשליחת הנאשם למאסר מאחורי סורג ובריח בו ייחשף לתרבות עבריינית.

הארכת עונשי המאסר המותנים

כאמור, בתיק 19 794-02-19 הוטל על הנאשם בין יתר רכיבי הענישה, עונש מאסר מותנה למשך 4 חודשים שיחול על נהיגה בפסילה.

אם כן, האם יש לקבוע כי עונש המאסר המותנה יופעל בחופף או במצטבר?

הכלל ע"פ סעיף 58 לחוק העונשין קובע שעונש מאסר מותנה יופעל במצטבר. חפיפת עונשי מאסר ייקבעו מנימוקים שירשמו ויש מקרים בהם הדבר נקבע משיקולי שיקום.

התנהלותו של הנאשם מעידה שחוקי התעבורה אינם נר לרגליו, כפי שאף משתקף מגיליון הרשעותיו התעבורתיות.

כפי שנאמר, הנאשם נהג בפסילה בתיק דנן רק חודש וחצי לאחר שנפסל בנוכחותו וכשבעה ימים בלבד לאחר שהיה אמור להפקיד רישיונו ולהחל בריצוי יתרת תקופת הפסילה. נסיבות אלה, די בהן כדי לדחות את הבקשה לחפיפת עונש המאסר המותנה במלואו שהרי אחרת נמצא את החוטא יוצא נשכר. לזאת אין להסכים.

לאחר מתן הזדמנויות רבות ושונות, על בית המשפט לשלוח מסר לנאשם שעליו להפנים שאסור לו לנהוג ושאת הוראות החוק יש לכבד!

כדברי בית המשפט העליון ברע"פ 5300/18 סלאמה נ' מדינת ישראל, (ניתן ביום 12.07.18 [פורסם בנבו]):

"העבירה אותה עבר המבקש היא חמורה, ועל הדבר לבוא לידי ביטוי בהטלת ענישה מרתיעה. נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רישיון טומנת בחובה סיכונים רבים לביטחונם של הנוסעים ושל הולכי הרגל, ובפרט אמורים הדברים נוכח הקטל המתמשך בכבישי הארץ, ונוכח האינטרסים המשמעותיים שנפגעים מביצוע העבירות בהן הורשע המבקש, כמו גם שכיחות הגבוהה. יתר על כן, ולא פחות מכך, נהיגה בפסלות משקפת יחס של זלזול בחיי אדם והיא בבחינת ביזוי החוק וצווי בית המשפט. אדם הנוהג בכביש, על אף שרישיונו נפסל, מוכיח כי לא ניתן להרחיק אותו מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב (רע"פ 410/04 מזרחי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (7.3.2004))."

על כן, נקבע בסעיף 67 לפקודת התעבורה, כי "מי שהודע לו שנפסל מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה, וכל עוד הפסילה בתקפה הוא נוהג ברכב שנהיגתו אסורה בלי רישיון לפי פקודה זו ... דינו - מאסר שלוש שנים". אף ההלכה מורה, כי בעבירות של נהיגה בפסילה כי יש להטיל עונשי מאסר לריצוי בפועל (רע"פ 5090/04 צאנע נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (31.5.2004)). המבקש נהג ברכב בעת שנפסל לנהיגה, וממילא נהג בלא רישיון ובלא ביטוח. כעולה מפסק הדין של בית המשפט המחוזי, למבקש שלוש הרשעות קודמות בעבירות תעבורה, האחרונה שבהן בגין עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה בקלות ראש ובמהירות בלתי סבירה ואי הגשת עזרה לנפגע תאונת דרכים. בגין הרשעתו זו ריצה המבקש מאסר בפועל למשך 3 חודשים בעבודות שירות והוטל עליו מאסר מותנה בן 7 חודשים. בנוהגו, שוב, בזמן פסילה, ביטא המבקש כי אין עליו מורא הדין ומורא בית המשפט, ואת יחסו המזלזל לשלום הציבור.

בנקודת זמן זאת, בית המשפט מבהיר לנאשם שעליו לחדול מלנהוג. ככל שהנאשם לא הפנים זאת בעצמו ולא הורתע מתקופות פסילה ארוכות ומתקופות פסילה מותנות ומאסרים מותנים שהוטלו עליו בעבר, ואף לא מענישה שיקומית שהוטלה עליו בתיק הקודם, אין מנוס מהשתת תקופת פסילה משמעותית ותקופת מאסר בפועל. כפי שנקבע בעפ"ת 21538-08-19 מדינת ישראל נ' ג'ניים (ניתן ביום 20.01.20, פורסם בנבו):

"אין להעלות על הדעת, כי שופט תעבורה יגלה הבנה להפרת החוק באופן בוטה ע"י נאשם; ויקבע בעניינו של נאשם רצידיביסט, אשר צבר חודשי פסילה ארוכים בשל התנהגותו המסוכנת והמזלזלת, ולא הורתע מעונשי מאסר בפועל ומאסרים מותנים, כי מאחר שענישה מחמירה לא הועילה, יש מקום להקל בעונשו; וחמור מכך, כי בשל הענישה שהוטלה עליו, הוא "נאלץ" או "יאלץ" גם בעתיד לנהוג את רכבו. המדובר במסר הפוך בתכלית, מזה שמצופה מבית המשפט לתעבורה להעביר למשיב עצמו ולציבור בכללותו, ולפיו בטחונו של הציבור אינו הפקר ואינו נתון בידיו או ברצונו של עבריין תנועה סדרתי, ופסיקותיו של בית המשפט אינן "כתובות על הקרח" ואינן מהוות המלצה בלבד, אשר הציבור רשאי לכבדן או להפר אותן לפי רצונו וצרכיו בלבד. זאת ועוד, אין לומר כי המשיב "נאלץ" לנהוג ברכב, אלא הוא בחר לעשות כן, תוך התעלמות בוטה מהוראות החוק ומהוראות בתי המשפט; כאשר הוא יכול היה, כמו כל אדם סביר שהוטלה עליו פסילה בפועל, לבחור בחלופות אחרות, כגון, נסיעה בתחבורה ציבורית או הסתייעות באדם אחר שנהג עבורו. עוד ראוי להזכיר, כי המשיב הוא זה שהביא במו ידיו למצב בו הוא נמצא כיום, ואין מדובר בגזירה משמיים".

כאמור, לא מצאתי שניסיונות העבירה ונסיבותיו של הנאשם מצדיקות חפיפת המאסר במלואו.

עם זאת, יש לקחת בחשבון את העובדה שהנאשם הודה בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום ולקח אחריות על מעשיו. נסיבות אלה תובאנה לזכות הנאשם במידה המתאימה כך שעונשו של הנאשם ימוקם ברף התחתון של המתחם והמאסר המותנה יופעל רק בחלקו במצטבר ובאשר לעונש הפסילה המותנה, הרי שבנסיבות העניין לאור חומרת העבירות ועברו התעבורתי של הנאשם, אני מוצא לנכון להפעילו במצטבר לעונש הפסילה שהוטל על הנאשם בגין העבירות מושא הליך זה שבפני.

משנאמר כל זאת, ולאחר שנשקלו כל השיקולים הרלוונטיים אשר צוינו לעיל, תוך עריכת איזון בין רכיבי הענישה השונים, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 4 חודשים.

אני מורה על הפעלת עונש מאסר מותנה בר הפעלה של 4 חודשים למשך 3 שנים שהוטל על הנאשם בבית משפט שלום תעבורה חיפה בתיק 794-02-19 גזר דין מתאריך 14.01.21 **מתוכו 2 חודשים ירוצו בחופף ו- 2 חודשים ירוצו במצטבר.**

סופו של דבר אני גוזר על הנאשם 6 חודשים מאסר בפועל אשר יבוצעו בעבודות שירות במשטרת עירון.

הנאשם יתייצב בתאריך 20/02/23 בשעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות (יחידת ברקאי - עבודות שירות - שלוחת צפון - סמוך לבית סוהר מגידו).

2. מאסר על תנאי של 6 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך 3 שנים על עבירה של נהיגה בזמן פסילה ו/או נהיגה ללא רישיון נהיגה (סעיפים 10(א) ו/או 67 לפקודת התעבורה).

3. פסילה בפועל לתקופה של 30 חודשים.

אני מורה על הפעלת עונש פסילה מותנית של 6 חודשים למשך 3 שנים שהוטל על הנאשם בבית משפט שלום תעבורה חיפה בתיק 794-02-19 גזר דין מתאריך 14.01.21 שירוצו **במצטבר** לעונש הפסילה בגין תיק זה.

סופו של דבר אני גוזר על הנאשם 36 חודשים פסילה בפועל בניכוי 8 חודשי פסילה אשר רוצו זה מכבר.

המזכירות תנפיק לנאשם אישור הפקדה נכון להיום וזאת ללא צורך בהפקדת רישיון ו/או תצהיר, כך שהפסילה תחושב מהיום ותרוצה במצטבר לכל פסילה אחרת ככל שקיימת.

4. אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור אותן עבירות שעליהן הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 ויורשע בגינה.

5. קנס בסך 5,000 ש"ח.

יש לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מרגע מתן גזר הדין ועד ליום 20/4/23 וזאת באחת מהדרכים הבאות:

· **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 עמוד 8

תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל " תשלום גביית קנסות".

• מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000 (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).

• במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

המזכירות תעביר פרוטוקול זה לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ה טבת תשפ"ג, 18 ינואר 2023, במעמד הנוכחים.